

Tuitidh darag o'n chruaich àird,
 Tuitidh carn fo aois a's scorr :
 Tràoghaidh agus lionaidh 'n cuan,
 Foluichear shuas an reul 'san speur
 Tha thusa d' aon a chaoidh fo bhuaidh
 An aoibhneas buan do sholuis féin.
 'Nuair dhubhas m' an domhan stoirm
 Le torran borb is dealan beithr',
 Scallaidh tu 'na d' àille o'n toirm,
 Fiamh-ghàir ort am bruaillean nan speur.
 Ach dhomhsa tha do sholas faoin,
 'S nach faic mi chaoidh do ghnuis.
 Sgaoileadh cùil is òr-bhuidh ciabh
 Air aghaidh nan neòil san ear :
 No 'nuair a chritheas anns an iar
 Le do dhearsa ciar air lear.
 'S maith dh' fheudadh gu bheil thu mar mi féin,
 'S an àm gu treun, 's gun fheum air àm ;
 Ar bliadhnaibh a' tèarnadh o'n spéur
 A' siubhal le chéile gu 'n ceann.
 Biodh aoibhneas ort féin, a ghrian,
 'S tu neartmhor, a thriath, 'nad òige ;
 'S brònach mi-thaitneach an aois,
 Mar ghealach fhaoi san speur,
 A' ruith fo neul air raon,
 'S an liath-cheo air taobh nan carn,
 An osag o thuath air an réith ;
 Fear-siubhail fo bheud 's e mall.

An d'fhàg thu gorm-astar nan speur,
 A mhic gun bheud, a's òr-bhui ciabh ?
 Tha dorsan na h-oidheche dhuith rèidh,
 Agus pàillun do chlos 's an iar.
 Thig na stuaidh mu'n enairt gu mall,
 A choimhead fir a's gloine gruaidh ;